

Η “αριστερή” μας Δήμαρχος και το όραμα της για την Λευκωσία

Η αριστερή μας δήμαρχος ανήκει στην τάση εκείνη του ΑΚΕΛ η οποία εμφανίζεται πιο ανοιχτή από το επίσημο μονολιθικό της κόμμα. Κράτησε, ας πούμε, ανοιχτές τις πόρτες με τους “vainέκους” στο δημοψήφισμα, σύχναζε σε εκδηλώσεις στο ΚΙΣΑ, αλλά και ως δήμαρχος έκανε δημοτικές συνελεύσεις γειτονιών, οργάνωσε δημοψήφισμα για το ΓΣΠ κλπ.

Το όραμα της, όμως, για την πόλη μας δεν φαίνεται τελικά να ξεφεύγει από αυτό της νεοφιλελεύθερης αντίληψης για την πόλη. Και αυτό γίνεται, όσο περνά ο καιρός, όλο και περισσότερο εμφανές: Έργα βιτρίνας (π.χ. Πλατεία Ελευθερίας) από τα οποία επωφελούνται μόνο οι μεγαλοεργολάβοι, διαπλατύνσεις δρόμων σε βάρος του πρασίνου (Διαγόρου), διευκολύνσεις σε μεγαλοεπιχειρηματίες της βιομηχανίας διασκέδασης να επεκταθούν στην εντός των τειχών πόλη με μαγαζιά που, εκτός του ότι αλλοιώνουν τον χαρακτήρα της περιοχής (π.χ. περιοχή Παλιού δήμαρχείου), προκαλούν κυκλοφοριακό χάος και απίστευτη οχληρία.

Η επιμονή, επίσης, να κτισθεί το νέο δημαρχείο στην καρδιά της μεσαιωνικής πόλης, παρά το ότι είναι φανερό πως θα επιβαρύνει (και άλλο!) το κυκλοφοριακό, καθιστά την κυρία Μαύρου άξια συνεχιστή των απωμένων προκατόχων της.

Και, ενώ η εντός των τειχών πόλη μετατρέπεται μέρα με την ημέρα σε μια πόλη κόλαση για τους κατοίκους της, η κυρία δήμαρχος αποφάσισε να τα βάλει με το πιο αδύναμο κομμάτι των κατοίκων της, τους μετανάστες. Θυμήθηκε, ξαφνικά, ότι οι μετανάστες δημιούργησαν γκέτο στην εντός των τειχών πόλη και ότι οι πολίτες(οι κυπριαί) νιώθουν ανασφάλεια. Απαιτεί, λέει, περισσότερη αστυνομική παρουσία. Απαιτεί, επίσης, να αυξηθούν οι επιχειρήσεις σκούπα της αστυνομίας και να κτιστούν κρατητήρια για να χωράνε όλοι οι λαθρομετανάστες.

Όλα τα πιο πάνω και σε αντιδιαστολή με το ότι δεν κατάφερε να λύσει προβλήματα καθημερινότητας των κατοίκων της πόλης, όπως η συλλογή σκουπιδιών (!), μας κάνει να πιστεύουμε ότι η δήμαρχος προσπαθεί να μας ρίξει στάχτη στα μάτια. Τι έκανε λοιπόν την κυρία Μαύρου να αλλάξει ξαφνικά γνώμη για τους μετανάστες και την παρουσία τους στην πόλη σε σχέση με με αυτά που η ίδια έλεγε πριν από λίγο καιρό;

Οι ανησυχίες μας δεν είναι αβάσιμες: **Η κυρία Μαύρου παραδόθηκε οριστικά στα συμφέροντα τα οποία βλέπουν την εντός των τειχών πόλη ως χώρο προς εκμετάλλευση.** Και για να μπορέσουν να πετύχουν μεγιστοποίηση των αυριανών κερδών τους θέλουν να μετατρέψουν την εντός των τειχών πόλη σε μια τεράστια βιτρίνα των επενδύσεων τους.

Αυτό δεν είναι δυνατόν να συμβεί, βέβαια, αν κατηγορίζοντας την Τρικούπη με το ακριβό φρεσκοπλυμένο αυτοκίνητο τους, οι υποψήφιοι πελάτες συναντούν τα μικρομάγαζα και τα καταστήματα των μεταναστών. Και το χειρότερο, δεν μπορούν να συναντούν τους ίδιους τους μετανάστες να σουλατσάρουν καταλαμβάνοντας υποψήφια πεζοδρόμια για παρκάρισμα(!) και χαλώντας, με την παρουσία τους, το λάιφ στάιλ της επιδιωκόμενης ανάπλασης.

Εμείς, που ζούμε εργαζόμαστε ή και συχνάζουμε στην παλιά πόλη, δεν χάρτουμε τις ψευδοσυνελεύσεις κατοίκων και τα άλλα φτηνά διαφημιστικά κόλπα της κυρίας δημάρχου.

Πιστεύουμε ότι η πραγματική απειλή για την εντός των τειχών πόλη είναι ο κίνδυνος οριστικής μετατροπής της σε ένα open mall με κέντρα διασκέδασης, αλυσίδες καταστημάτων, ακριβά εστιατόρια, must εκκλησίες για γάμους και δήθεν πολιτιστικά κέντρα (τα οποία λειτουργούν περισσότερο ως κράχτες μιας ελίτ πελατείας παρά ως πολιτιστικά φυτώρια).

Η αλήθεια είναι ότι οι μετανάστες έδωσαν ξανά ζωή στην πόλη μας μετά από δεκαετίες εγκατάλειψης. Ζωντάνεψαν τα σχολεία και τις γειτονιές της.

Αναγκάζονται, είναι γεγονός, να ζουν σε δύσκολες συνθήκες, συχνά στριμωγμένοι πολλοί μαζί σε μικρά διαμερίσματα. Αυτό συμβαίνει, κυρίως, γιατί είναι θύματα οικονομικής εκμετάλλευσης. Είναι αυτός όμως λόγος να θεθούν υπό διωγμό; Ξεχάσαμε ότι πολλοί από μας ζήσαμε σπιλακομένοι στα διαμερίσματα των προσφυγικών συνοικισμών για πολλά χρόνια; Μήπως οι παππούδες μας στα χωριά, αλλά και στις πόλεις είχαν περισσότερα από δύο δωμάτια για να ζήσουν αυτοί και οι πολυπληθείς οικογένειές τους;

Και εν πάση περιπτώσει, αν είναι απαράδεκτο στην εποχή μας να ζεις σε τέτοιες συνθήκες, ποιες πολιτικές ανέπτυξε η αριστερή κυρία Μαύρου προς όφελος των χαμηλά αμειβομένων συμπολιτών μας ώστε να μπορέσουν να ζουν καλύτερα; Διότι η λογική “ζουν σε κακές συνθήκες άρα να φύγουν” δεν είναι λογική. Τουλάχιστον όχι αριστερή.

Η αστυνομοκρατία που επιχειρείται δεν θα κρύψει τα πραγματικά προβλήματα ούτε θα αμβλύνει τις αντιθέσεις που οξύνονται λόγω της κρίσης. Η υιοθέτηση μοντέλων κοινωνικού ελέγχου ανάλογων με αυτά που εφαρμόζονται και στις άλλες δυτικές πόλεις με συστήματα παρακολούθησης, καταστολής και κοινωνικού αποκλεισμού των ασθενέστερων, φανερώνουν τις πραγματικές προθέσεις των κρατούντων. Θα μας βρουν απέναντι.

Απαίτηση μας είναι ζήσουμε σε μια πόλη ανθρώπινη και όχι σε ένα ακριβό σούπερμαρκετ.